

inwestycji) w trybie ustalonym dla przekazywania udziałów na inwestycje wspólne i towarzyszące.

2. Wysokość przekazywanych środków i nakładów nie może przekraczać wysokości narzutu wyrównawczego z tytułu ponadnormatywnych kosztów budowy (Nw-6), określonego w odrębnych przepisach.

3. Zakres i tempo budowy obiektów stałego zaplecza powinny być ściśle skoordynowane z realizacją inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.

§ 6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów szczegółowe zasady realizacji i finansowania

tymczasowego i stałego zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa.

§ 7. Ewentualne przekroczenie nakładów ustalonych na zaplecze w narodowym planie społeczno-gospodarczym na 1976 r. traktuje się jako uzasadnione zwiększenie planu.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1972 r. w sprawie rozwoju i finansowania zaplecza produkcyjno-usługowego i socjalno-administracyjnego budownictwa (Monitor Polski Nr 51, poz. 270).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

177

ZARZĄDZENIE Nr 57 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1976 r.

w sprawie pozbawienia drogi Borzęcin Duży — Truskaw — Palmiry charakteru drogi państwowej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 20, poz. 90 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Drogę Borzęcin Duży — Truskaw — Palmiry na obszarze województwa stołecznego warszawskiego po-

zbawia się jej dotychczasowego charakteru drogi państwowej.

2. Droga, o której mowa w ust. 1, staje się drogą lokalną.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w z. M. Jagielski*

178

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 15 października 1976 r.

w sprawie wynajmowania pokoi gościnnych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10, poz. 65) i § 1 ust. 3 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru nad instytucjami i organizacjami w zakresie kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) oraz § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa minimalne warunki higienicznosanitarne, kategorie i ceny pokoi gościnnych oraz zasady ich wynajmowania przez jednostki organizacyjne i osoby fizyczne.

2. Pokojami gościnnymi w rozumieniu zarządzenia sąumeblowane lokale mieszkalne, w których są wykonywane usługi hotelarskie.

3. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) jednostka organizacyjna — należy przez to rozumieć państwową i spółdzielczą jednostkę organizacyjną oraz organizację społeczną,
- 2) osoba fizyczna — należy przez to rozumieć także jednostkę gospodarki nieuspołecznionej.

4. Przepisy zarządzenia nie dotyczą:

- 1) pokoi gościnnych jednostek organizacyjnych znajdujących się w lokalach przeznaczonych do zakwaterowania osób przybywających w sprawach służbowych,
- 2) lokali przydzielonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121).

§ 2. Pokoje gościnne mogą stanowić część składową:

- 1) lokalu zajmowanego na podstawie decyzji administracyjnej o jego przydziale,